

Az irat elektronikus úton
készített másolat

T.
Alkotmánybíróság
részére
1535 Budapest, Pf. 773.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/00565-0/2020	
Erkezett: 2020 MÁRC 10.	
Dokumentum: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 64 db	<i>[Signature]</i>

SZÉKESFEHÉRVÁR

2020 FEBR 25 78.

T.
Székesfehérvári Törvényszék
útján
8000 Székesfehérvár, Dézsa György út 1.

Ügy: Mell:

Írta:

Törvényszék ügyszám: 7.Cspk.4/2019/4

Ítéletábra ügyszám: Cspkf.II.25.702/2019.

Alkotmánybíróság kapcsolódó ügyszám: IV/52-2/2020.

20/63

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott,

[Redacted]
[Redacted]
[Redacted] a továbbiakban: indítványozó),
a kívül jegyzett és csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselője (dr. Galiotti Inez kamarai
jogtanácsos, [Redacted]

[Redacted] útján, az Alkotmánybíróságról
szóló 2011. évi CLII. törvény 27. § alapján

alkotmányjogi panaszt

terjeszt elő.

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a T. Győri Ítéletábra Cspkf.II.25.702/2019/2. sorszámú másodfokú végzése alaptörvény-ellenességét, a T. Székesfehérvári Törvényszék 7.Cspk.4/2019/4. számú és 7.Cspk.4/2019/2. számú végzéseire kiható hatállyal, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően semmisítse meg tekintettel arra, hogy az első és a másodfokú bíróság eljárása és végzése sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdését, a XXVIII. cikk (1) bekezdését, az Alaptörvény 28. cikkét.

A kérelem indokolásaként az alábbiakat adjuk elő.

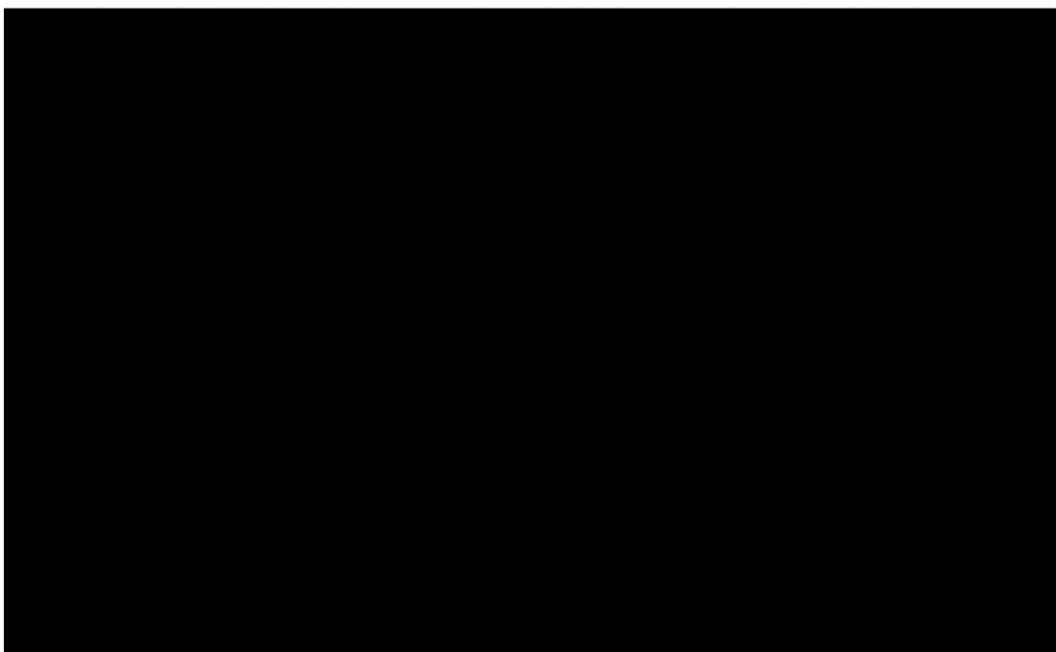
I. A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése

1. A [Redacted] a H-JÉ-I-18/2015. sz. határozatával, 2015. február 12. napján kezdeményezte az indítványozó felszámolási eljárással történő jogutód nélküli megszüntetését. (I/1) A Fővárosi Törvényszék 20.Fpk.01-15-000559/6. számon meghozott végzésével, 2015. február 13-án tette közzé a Céglőnyben, hogy az indítványozó felszámolását elrendelte. A Fővárosi Törvényszék felszámolóként a [Redacted] rendelte ki. A felszámolás kezdő időpontja 2015. február 13. napja volt. (I/2) Az indítványozó elleni felszámolási eljárásban a felszámoló 25.410.609.987,- Ft összegű elismert hitelezői igényt vett nyilvántartásba.

2. Az indítványozó tagja és hitelezője az [REDACTED]
3. Az indítványozó még a felszámolási eljárás előtt, 2010-ben többségi részvételével alapította meg az adós társaságot, majd tulajdoni része 40%-ra csökkent. (I/3) Az indítványozó az adósnak 600 millió Ft tőkeösszegű kölcsönt folyósított 2013. augusztus 28. napján BUD/133/2013 számon (közokirat szám: 11079/Ü/2505/2013/3.) és a 2013. október 11. napján BUD/150/2013 számon (közokirat szám: 11079/Ü/2966/2013/2.) létrejött hitelszerződésekkel. (I/4-5) A hitelszerződések lejártának időpontja 2018. szeptember 15. napja volt. Az adós társaságba egyetlen más tag sem fektetett be tőkét.
4. A BUD/133/2013. számú hitelszerződés biztosítékeként az indítványozó és az adós vagyont terhelő zálogszerződés kötöttek, amelyet 11079/Ü/2505/2013/3. számon közokiratba foglaltak. A zálogjog a MOKK zálogjogi nyilvántartásba 200.000.000,- Ft és járulécai erejéig 139452 azonosító számon bejegyzésre került. A BUD/150/2013. számú hitelszerződés biztosítékeként az indítványozó és az adós között vagyont terhelő zálogszerződés jött létre. A zálogjog a MOKK zálogjogi nyilvántartásba 600.000.000,- Ft és járulécai erejéig 139453 azonosító számon bejegyzésre került. A zálogszerződést [REDACTED] közjegyző 11079/Ü/2506/2013/2. ügyszámon foglalta közjegyzői okiratba. (I/6/A) Ezen felül, az adós az indítványozó javára a 11060/Ü/5472/2012. ügyszámon közokiratba foglalt szerződéssel keretbiztosítéki jelzálogjogot engedett a tulajdonában álló [REDACTED] a 300.000.000,- Ft keretösszeg erejéig. (I/6/B)
5. Az indítványozó mindkét hitelszerződés tekintetében több fizetési felszólítást küldött, de az adós a fizetési kötelezettségének nem tett eleget (I/7-10). A felszólítások eredménytelensége miatt az indítványozó az adóssal szemben felszámolási kérelmet terjesztett elő, amely nemperes eljárás a T. Székesfehérvári Törvényszék előtt 7.Fpk.319/2018. szám alatt indult el (I/11). Az adós társaság a felszámolási eljárásban az indítványozó követelése jogalapját és összecszerúségét nem vitatta, az ellene kezdeményezett felszámolási eljárásban azt kifejezetten elismerte és annak megfizetésére 45 napos fizetési haladékot kért.
6. Az adós elismerése és kérelme alapján, a T. Székesfehérvári Törvényszék 7.Fpk.319/2018/5. számú, 2019. február 6-án kelt végzésével 45 napos fizetési haladékot biztosított az adósnak, amely 2019. március 11. napján letelt és erről az indítványozó 2019. március 12. napján tájékoztatta a T. Törvényszéket. Az adós a fizetési haladék időtartama alatt csődvédelmet kért, ezért az adós társaság fizetéseképtelenségének megállapítása és felszámolási eljárásának elrendelése iránt folyamatban lévő nemperes eljárást a Székesfehérvári Törvényszék 7.Fpk.319/2018/7. számú végzésével megszüntetette. A megszüntetés oka a csődeljárás elrendelése volt. (I/12/A)
7. Az indítványozó utal arra, hogy az adós csődeljárás megindítása iránti kérelme nem volt jogszerű, mert a legfőbb szerv hozzájárulása nem állt rendelkezésre. A Székesfehérvári Törvényszék Cégbírósága Cg.07-09-026287/19. számú, 2019. március 13-án kelt végzésével elutasította az adós azon változás bejegyzés iránti kérelmét, amelyet az adós a 2019. március 5-én tartott taggyűlésen hozott és amely taggyűlési jegyzőkönyv az adós csőd kérelmének mellékleteként csatolásra került. (I/12/B)
8. A Cégbíróság indokolásában rögzítette, hogy „a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. tv. 3:17 § (5) bekezdése kimondja, hogy ha a döntéshozó szerv ülését nem szabályszerűen hívták

össze, az ülést akkor lehet megtartani, ha az ülésen valamennyi részvételre jogosult jelen van, és egyhangúlag hozzájárul az ülés megtartásához. A fenti tényállás alapján megállapítható, hogy a taggyűlés nem szabályszerűen került összehívásra, hiszen nem a társaság székhelyén került megtartásra, továbbá a tagok nem kaptak meghívót. Ezért a taggyűlés szabályszerű megtartásához szükséges lett volna a fenti rendelkezések szerint a tagok egyhangúlag meghozott határozata arról, hogy hozzájárulnak az ülés megtartásához. A tagok azonban ilyen kérdésben nem szavaztak, erre vonatkozólag nyilatkozatot nem tettek a taggyűlés megkezdésekor. A jegyzőkönyvben az került rögzítésre, hogy nem tiltakozik senki a megtartás ellen.”

9. Az adós ezen cégbírósági határozat ellen bírósági felülvizsgálatot nem kezdeményezett. Ennek alapján a cégügyekben hatáskörrel és illetékességgel rendelkező Cégbíróság a taggyűlési határozatot alkalmatlannak ítélte a változásbejegyzésre. A Székesfehérvári Törvényszék ezen okra hivatkozással első fokon a csődeljárás iránti kérelmet 7.Cspk.1/2019/4. számú végzésével visszautasította (I/12/C), amely végzéssel szemben előterjesztett fellebbezés alapján a Győri ítélőtábla a végzést hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasította. (I/12/D)
10. A Székesfehérvári Törvényszék 2019.05.13. napján kelt 7.Cspk.2/2019/5. sorszámú végzésével elrendelte annak közzétételét, hogy 2. sorszámú végzésével az adós gazdálkodó szervezet csődeljárást elrendelte. A csődeljárás kezdő időpontja a végzés Cégközlönyben történő közzétételének napja, azaz 2019.05.14. napja volt. (I/13) A Székesfehérvári Törvényszék az adós vagyonfelügyelőjeként a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] jelölte ki.
11. Az adós a csődeljárás megindítása iránti kérelmének mellékleteként 2019. március 11-i keltezéssel a Cstv. 8. § (2) bekezdés f) pontja alapján csatolta a hitelezői névsorát, a feljük fennálló tartozás összegét és esedékességét, az alábbiak szerint (I/14):

12. A fenti hitelezői követeléseket az adós nemcsak az ellene indított felszámolási eljárásban, hanem jelen csődeljárásban is elismerte, mégpedig a csődeljárásban négy cégszerűen aláírt és ügyvéd által ellenjegyzett nyilatkozatban 2019. március 11-én:
- Vezető tisztségviselői nyilatkozatok második oldal második francia bekezdésében (I/15),
  - A Cstv. 8. § (2) bekezdés f) pontja alapján csatolt hitelezői névsoron (I/14),
  - A Cstv. 8. § (2) bekezdés j) pontja szerint csatolandó, ügyvéd által ellenjegyzett, az adós vagyoni helyzetét bemutató adatlap 6., 7. és 8. pontjában, (I/16)
  - A beszámolóhoz csatolt kiegészítő melléklet második oldalának V. pontjában (I/17) és a reorganizációs terv 3 oldal 3. és 4. bekezdésében. (I/18)
13. Az adós tevékenysége is közrejátszott abban, hogy egy nyilvántartott és elismert hitelező sem nyújtott be igénybejelentést az adóshoz. (I/19) A Cstv. 12. §-ának (1) bekezdése szerinti felhívást nem az adós küldte meg a hitelezőknek, hanem meghatalmazás nélkül egy ügyvédi iroda. Az adós elmulasztotta tájékoztatni a hitelezőket arról, hogy hat nappal korábban, 2019. május 9-én az adós új székhelye közzétételre került a Cégbíróságon [REDACTED]
[REDACTED] az adós a székhelyváltásról a Cstv. 12. § (1) bekezdése szerinti levélben tájékoztatást nem adott a hitelezőknek, sőt egyáltalán nem tüntette fel a levélben, hogy az adósnak hova küldjék a hitelezők a leveleiket és mivel egy meghatalmazással nem rendelkező ügyvéd postázta a leveleket, nem az adós, így a borítékon sem volt feltüntetve az adós címe. (I/20)
14. Az adós a csődkérelme mellékleteként elismert hitelezőként rögzítette a [REDACTED] külföldi hitelezőt. A vagyonfelügyelő az EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS fizetésképtelenségi eljárásról (EU) szóló, 2015. május 20. napján kelt 2015/848 Rendelet 54. cikke szerinti kötelezettségét nem teljesítette. A vagyonfelügyelő a csődeljárásról szóló értesítést tartalmazó egységes formanyomtatványt és annak mellékleteként a követelés bejelentésére szolgáló formanyomtatványt a külföldi hitelezőnek nem küldte meg.
15. Az adós csődeljárásának kezdő időpontja 2019. május 14. napja volt. A csődeljárásban a hitelezői igényeket a Cstv. 10.§ (1) bekezdés f) pontja szerint 30 napos határidőn belül kell bejelenteni.
16. Az indítványozó 2019. május 20. napján kelt és a vagyonfelügyelő által 2019. május 28. napján átvett igénybejelentésében a megkötött két hitelszerződés alapján összesen 600.000.000,- Ft tőke és járuléкаи összegű követelést jelentett be az adós csődeljárásába a vagyonfelügyelő részére. Az indítványozói igénybejelentésében igazolta a 12.§ (1) bekezdése szerinti nyilvántartásba vételi díj megfizetését is. (I/21/A-B)
17. A vagyonfelügyelő levelében tájékoztatta a [REDACTED] hogy az indítványozó hitelezői igényét nem áll módjában nyilvántartásba venni, mivel az adós úgy nyilatkozott, hogy részére nem lett megküldve határidőn belül az indítványozó hitelezői igénye. (I/22)
18. Az indítványozó 2019. július 01. napján a vagyonfelügyelő besorolásával szemben, észrevételt, majd kifogást nyújtott be a Cstv. 12. § (5) bekezdése alapján és kérte a követelése Cstv. 12. § (2) bekezdés b) pont ba) alpontja szerint elismert, biztosított követeléseként történő nyilvántartásba vételét. (I/23-24/B)

19. A Székesfehérvári Törvényszék 3.Cspkh.2/2019/5. sorszámú végzésével az indítványozó kifogásának helyt adott és kötelezte a vagyonfelügyelőt, hogy az indítványozó 1.169.816.087,- Ft összegű hitelezői igényét a Cstv. 12.§ (2) bekezdés ba) pontja szerinti elismert és biztosított követelésként vegye nyilvántartásba 3 munkanapon belül és erről az indítványozót, további 3 munkanapon belül értesítse. (I/25)
20. A vagyonfelügyelő 2019. augusztus 16. napján kelt levelében értesítette az indítványozót, hogy az indítványozói igényét elismert és biztosított kategóriában nyilvántartásba vette. A vagyonfelügyelő az indítványozó hitelezői igény visszaigazolását azóta nem módosította. (I/26)
21. Az adós által 2019. július 10-én tartott csődegyezségi tárgyaláson a három megjelent hitelező a csődegyezséget elfogadta. (I/27, I/27/A) Az adós úgy tartotta meg a csődegyezségi tárgyalást és az arra meghívott hitelezők úgy hagyták jóvá a csődegyezséget, hogy a csődegyezségi tárgyaláson az indítványozó nem vett részt. Kiemeljük, hogy a csődegyezségi tárgyaláson nem csak az indítványozó, hanem egyetlen csődkérelem mellékleteként benyújtott hitelezői névsorban szereplő, elismert, mindösszesen 1.152.210.507,- Ft (2019.03.11-i 318,-Ft/EUR árfolyammal számolva az EUR követelést) követeléssel rendelkező hitelező sem vett részt. (I/19 – csődegyezésben részt vevő hitelezők névsora)
22. Az adós a csődkérelmében 1.152.210.507,- Ft összegű tartozást ismert el, de a megkötött csődegyezés alapján mindössze 258.072,- Ft összeg (és a vagyonfelügyelői díj) megfizetésével szabadul valamennyi tartozásától, miközben a csődeljárás megindítása iránti kérelemhez csatolt, 2018. december 31-i beszámolója szerint, 347.451 ezer Ft összegű eszközvagyonra van és 2018. évben 379.843 ezer Ft összegű nettó árbevételt ért el. (I/28)
23. A Székesfehérvári Törvényszék a csődegyezséget nem hagyta jóvá, 7.Cspk.2/2019/11. számú végzésével (I/29) a csődeljárást megszüntette a Cstv. 20. § (1) és 18. § (5) bekezdései, valamint a vonatkozó kúriai joggyakorlat alapján, mert az adós a csődegyezségi tárgyalást úgy tartotta meg, hogy az indítványozó hitelezői igénye tárgyában a kifogásolási eljárás még folyamatban volt. Az adós annak ellenére, hogy a Cstv. alapján biztosított 120 napos moratórium lejártának időpontja 2019. szeptember 11. napja lett volna, a csődegyezségi tárgyalást 2019. július 10. napján megtartotta és nem várta meg az indítványozó igénye tárgyában folyamatban volt kifogásolási eljárásban a bíróság ügydöntő végzését. Az adós a csődegyezséget tisztességtelenül, az indítványozó kihagyásával kötötte meg, úgy, hogy a csődegyezségi tárgyalásra nem hívta meg, a csődegyezés tervezetét és a reorganizációs programot az indítványozónak nem küldte meg, a csődegyezésről az indítványozó nem szavazhatott.
24. Az elsőfokú bíróság döntése összhangban volt a Kúria gyakorlatával (Gfv.VII.30.293/2014/4., Gfv.VII.30.146/2013/3., Gfv. X.30.127/2012/9., Gfv. X.30.427/2010/9., EBH2011. 2332., BH2015. 43., Kúria a Gfv.VII.30.275/2014/4., BDT2014. 3240., Gfv.VII.30.275/2014/4., BH2015.43., BH2018. 123).
25. Az adós a csődeljárás megszüntetésével szemben fellebbezést terjesztett elő, amelynek keretében kérte felülvizsgálni az indítványozó nyilvántartásba vételét elrendelő 3.Cspkh.2/2019/5. számú végzést is. A fellebbezésre az indítványozó észrevételt tett. (I/30, I/30/A, I/30/B)
26. A másodfokú bíróság nem döntött az ügy érdemében, hanem az elsőfokú végzést Cspkf.II.25.558/2019/2. számú végzésével hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új

eljárásra utasította, a Pp. 381. § és 389. § szakasza alapján eljárásjogi jogszabálysértésre hivatkozva. (I/31) Az Ítéltábla indoklásában eljárásjogi jogszabálysértésként a Székesfehérvári Törvényszék 3.Cspkh.2/2019/5. számú jogerős végzését jelölte meg, megállapította továbbá, hogy álláspontja szerint az indítványozó a csődeljárásban nem minősül hitelezőnek.

27. A Székesfehérvári Törvényszék a Cspkf.II.25.558/2019/2. sorszámú másodfokú végzésében foglalt iránymutatást alapul véve lefolytatott megismételt eljárásban a 7.Cspk.4/2019/2. sorszámú, érdemi indokolás nélküli végzésével a megkötött csődegyezséget jóváhagyta és a csődeljárást befejezetté nyilvánította. (I/32)
28. Az indítványozó az elsőfokú csődegyezséget jóváhagyó végzéssel szemben fellebbezett (I/33/A-C), amely fellebbezést a Székesfehérvári Törvényszék 7.Cspk.4/2019/4. számú végzésével visszautasított (I/34), azon a jogalapon, hogy a Cspkf.II.25.558/2019/2. számú másodfokú végzés indoklása szerint az indítványozó a csődeljárásban nem minősül hitelezőnek, így fellebbezésre sem jogosult.
29. A visszautasítással szemben az indítványozó fellebbezést terjesztett elő (I/35/A-C), de a Győri Ítéltábla Cspkf.II.25.702/2019/2. számú végzésével a fellebbezést visszautasító elsőfokú végzést helyben hagyta. (I/36)
30. Az indítványozó álláspontja szerint, az első és másodfokú bíróság elzárta a jogorvoslati jogától a fellebbezés visszautasításával, amely egyúttal ellentétes a Kúria joggyakorlatával is (EBH 2011.2332., BH 2014.7.311, BH 2013.11.312, BH 2013. 224., Gfv. X. 30.127/2012/9., Gfv. X.30.126/2011/6., Gfv.30.126/2011/6.). Az indítványozó semmilyen fórumon nem tudta gyakorolni a jogorvoslati jogát. Az indítványozó a csődeljárásban és a csődegyezés tekintetében fél (hitelező), de el nem tagadható módon legalább érdekelt, a csődegyezés a jogainak gyakorlására egyértelműen kihatással van, a fellebbezési jogának elvonása több, mint egymilliárdos követelés érvényesítésétől fosztja meg, ennek ellenére még sem élhetett fellebbezéssel, sőt azzal, hogy a hitelező követelését a másodfokú bíróság hatályon kívül helyező végzésben (Cspkf.II.25.558/2019/2.) bírálta el, továbbá a fellebbezését jogerősen visszautasították (Cspkf.II.25.702/2019/2.), így az érdemi végzés elleni felülvizsgálat lehetőségétől is elzárták.

II. A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

31. A jelen ügyben alkalmazott jogszabályok a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.), a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) és az EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS fizetésképtelenségi eljárásról (EU) szóló, 2015. május 20. napján kelt 2015/848 Rendelet.
32. Az indítványozó a 7.Cspk.4/2019/2. és 4. számú végzésekkel szemben a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, a Cspkf.II.25.702/2019/2. számú végzéssel szemben pedig jogorvoslatnak nincsen helye.
33. Az indítványozó a Székesfehérvári Törvényszék 7.Cspk.4/2019/2. számú végzésével szemben fellebbezést terjesztett elő. Az indítványozó a fellebbezését valamennyi formai és tartalmi követelmény betartásával terjesztette elő a törvény szerinti határidőben, így különösen
  - az indítványozó a Pp. 358. § szakasz (4) bekezdése alapján a fellebbezési jogáról nem mondott le.

- a Székesfehérvári Törvényszék 7.Cspk.4/2019/2. számú végzése ellen a Cstv. 21/A. § (3) bekezdése alapján fellebbezésnek van helye.
  - a Székesfehérvári Törvényszék végzése ellen (kézhezvétel napja: 2019.09.27.) a Cstv. 21/C. §-ának (3) bekezdése alapján 8 munkanapon belül nyújtotta be a fellebbezését 2019.10.09. napján.
  - a fellebbezést a Pp. 365. § (1) bekezdésének megfelelően az elsőfokú bíróságnál terjesztette elő írásban.
  - a fellebbezés a Pp. 371. § és 114. § szakasza szerinti tartalmi elemeket tartalmazza és
  - a fellebbezésben hivatkozott azon körülményre, hogy a Itv. 62. § (1) i.) pontja alapján illetékfeljegyzési jog illeti meg, így az illeték lerovására nem került sor.
34. A Székesfehérvári Törvényszék 7.Cspk.4/2019/4. számú végzésével a fellebbezést visszautasította, indoklásában hivatkozva a Pp. 366. § (1) bekezdésére. Az indítványozó az elsőfokú végzéssel szemben 15 napos törvényi határidőn belül fellebbezést terjesztett elő.
35. A Győri Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését Cspkf.II.25.702/2019/2. végzésével helybenhagyta, az indoklás kiegészítésével. A bíróságok az indítványozót jogerősen elbírálva elzárták a 7.Cspk.4/2019/2. számú végzéssel szembeni fellebbezési jogtól.
36. Az első és másodfokú bíróság azért utasította el az indítványozó fellebbezését, mert a Győri Ítéltábla Cspkf. II.25.558/2019/2. számú végzése indoklása szerint az indítványozó nem minősül a csődeljárásban hitelezőnek. A végzés rendelkező része ezt nem tartalmazza. A rendelkező rész kizárólag az elsőfokú bíróság csődeljárást megszüntető végzésének hatályon kívül helyezését és új eljárásra utasítását rögzíti.
37. A Székesfehérvári Törvényszék 3.Cspkh.2/2019/5. számú végzésében ettől eltérő álláspontra helyezkedett, amely végzés egy első fokon jogerőre emelkedett végzés. A Kúria Gfv.VII.30.302/2012/8. számú végzése szerint a Cstv. 12.§ (5) bekezdés szerinti kifogás elbírálása tárgyában hozott elsőfokú végzés azonnal jogerőre emelkedik, mert ezzel lehetővé válik a csődeljárásban annak meghatározása, hogy kik rendelkeznek a csődeljárásban szavazati joggal és kik nem. A végzés szerint az indítványozó a csődeljárásban hitelezőnek minősül és ennek megfelelően kötelezte a Székesfehérvári Törvényszék a vagyonfelügyelőt az indítványozó követelésének a nyilvántartásba vételére.
38. Az indítványozó a 7.Cspk.4/2019/2. számú végzéssel szembeni fellebbezését visszautasító másodfokú végzést (7.Cspk.4/2019/4.) 2019.november 20. napján vette kézhez és ekkor derült ki számára, hogy az érdemi végzés elleni fellebbezési jogát az első- és másodfokú bíróság jogi álláspontja miatt nem gyakorolhatja. Az indítványozó fellebbezési jogának visszautasítására tekintettel a 7.Cspk.4/2019/2. számú, csődegyezséget jóváhagyó végzés 2019.12.05. napján jogerőre emelkedett. (I/37) A Pp. 407. § (1) bekezdés a) pontja alapján nincs helye felülvizsgálatnak az elsőfokon jogerőre emelkedett ügy érdemében hozott végzés ellen.
39. A Pp. 406. § (1) bekezdése és a Kúria a BH1996. 42., BH1995. 166., BH1994. 257., BH 2006.11.368. számú határozatai alapján a fellebbezést visszautasító másodfokú végzése (Cspkf.II.25.702/2019/2.) ellen sincs helye felülvizsgálatnak.
40. Az indítványozó álláspontja szerint a közzétett Kúriai végzésektől jelen tényállás eltér, így engedélyezés iránti kérelemmel együtt 2019. december 19. napján az indítványozó felülvizsgálati kérelmet (I/38/A-C) terjesztett elő a Kúriához a fellebbezést visszautasító másodfokú végzéssel szemben.

A Kúria Gfv.VII.30.001/2020/2. számú végzésével az indítványozó felülvizsgálati kérelmét visszautasította. (I/39) Az indítványozó a Kúria végzését 2020.02.18. napján vette kézhez.

A végzés indoklása szerint a fellebbezést visszautasító végzés nem minősül az ügy érdemében hozott végzésnek, sem pedig a Pp. 406. § (2) bekezdésében taxatív módon felsorolt jogerős végzésnek, ezért nincs helye ellene felülvizsgálatnak (BH2006.398, BH1994.257)

Mindezekre tekintettel az indítványozó fellebbezését visszautasító másodfokú jogerős végzés (Cspkf.II.25.702/2019/2.) felülvizsgálatának helye nincs.

41. A Cspkf.II.25.702/2019/2. számú végzéssel szemben az indítványozó nem csak felülvizsgálati kérelmet, hanem alkotmányjogi panaszt is előterjesztett, tájékoztatva a T. Alkotmánybíróságot, hogy a panasszal érintett végzéssel szemben felülvizsgálati kérelem is benyújtásra került. (I/40/A-C.) Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt 2020.01.21. napján kelt IV/52-2/2020. sz. végzésével visszautasította. (I/41) Indoklásában rögzítette, hogy az alkotmányjogi panasz érdemi elbírálására nincsen lehetőség az Ügyrend 32. § (3) bekezdése alapján, mert a felülvizsgálati eljárás jelenleg folyamatban van.

A végzés indoklásának 2. oldal 3. bekezdése szerint a Kúria felülvizsgálati eljárás során hozott döntését követően – az Abtv-ben meghatározott feltételek teljesülése esetén – az alkotmányjogi panasz előterjesztésének lehetősége továbbra is nyitva áll az indítványozó számára. (Ügyrend 32. § (4) bekezdése)

42. Az Ügyrend 32. § (1) bekezdése szerint az Abtv. 26. § (1) bekezdés b) pontjában, 27. § b) pontjában és 56. § (2) bekezdésében foglalt jogorvoslati lehetőség kimerítésének kötelezettsége nem vonatkozik a felülvizsgálatra mint rendkívüli jogorvoslatra.
43. Az Ügyrend 32. § (3) bekezdése szerint az Abtv. 26. § (1) bekezdése és 27. §-a alapján alkotmányjogi panasz benyújtásának nincs helye, ha a Kúria a felülvizsgálati kérelmet, illetve indítványt még nem bírálta el. Ezen esetekben a benyújtott alkotmányjogi panasz soron kívül, az egyéb feltételek vizsgálata nélkül is visszautasítható.
44. Az Ügyrend 32. § (4) bekezdése szerint, ha a jogerős döntést megtámadó alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybíróság a Kúria folyamatban lévő eljárására tekintettel visszautasította, majd a Kúria a felülvizsgálati kérelmet, illetve indítványt elutasító döntést hozott a hiánypótlás vagy kiegészítés elmaradása, vagy a felülvizsgálatra nyitva álló határidő indítványozó általi elmulasztása miatt, vagy azért, mert a felülvizsgálat kizárt, akkor a Kúria ezen döntését az Abtv. 26. § (1) bekezdése vagy 27. §-a alapján megtámadó – és az Abtv. 30. § (1) bekezdésében foglalt határidőn belül benyújtott – alkotmányjogi panaszt, amennyiben az a jogerős döntésre is kiterjed, nem lehet elkésettnek tekinteni e határozat vonatkozásában.
45. A Kúria az indítványozó Győri Ítéltábla Cspkf.II.25.702/2019/2. végzésével szembeni felülvizsgálati kérelmét Gfv.VII.30.001/2020/2. sz. végzésével visszautasította, így kérjük a T. Alkotmánybíróságot, hogy szíveskedjen jelen ismételt benyújtott alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 32. § (4) bekezdése alapján a Cspkf.II.25.702/2019/2. számú másodfokú végzés tekintetében határidőben benyújtottnak tekinteni és érdemben elbírálni.

46. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet előterjeszteni.
47. Az indítványozó a sérelmezett döntést (Cspkf.II.25.702/2019/2.) 2019.11.20. napján vette kézhez, így a hatvan napos határidő 2020.01.19. napján járt le. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszt 2019.12.31. napján, a törvényben meghatározott 60 napos határidőn belül benyújtotta, amelyet az Ügyrend 32. § (3) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság visszautasított. Az indítványozó a Cspkf.II.25.702/2019/2. sz. végzéssel szembeni felülvizsgálati kérelmét visszautasító Gfv.VII.30.001/2020/2. számú végzést 2020.02.18. napján vett át, így az ismételten benyújtott alkotmányjogi panasz tekintetében a 60 napos törvényi határidő 2020.04.18. napján jár le.

III. Alkotmányjogi panasz benyújtásának lehetősége és az indítványozó érintettsége

48. Az Abtv. 27. § szakasza szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés
- a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és
  - b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
49. Az Alkotmánybíróság hatásköre az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontján és az Abtv. 27. § szakaszán alapul.
50. Az indítványozó jogosultsága az alkotmányjogi panasz előterjesztésére fennáll, amely szintén az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontján és az Abtv. 27. § szakaszán alapul.
51. Az indítványozó jogosultsága és a felülvizsgálható bírósági határozatokkal kapcsolatos érintettsége fennáll, különösen az Abtv. 27. § (2) a) pontja alapján. A csődeljárás teljes tartama alatt az indítványozót megillették a fél (hitelező) jogai, különösen a Pp. 365. § (5) bekezdése, Cstv. 6. § (4) bekezdése és a Cstv. 21/A. § (3) bekezdése alapján a jogorvoslati jog, a Cstv. 15. § (3) és Cstv. 12. § (5) bekezdése szerinti kifogásolási joga, a Pp. 390. § (2) bekezdése szerinti észrevételezési jog és a Pp. 351. § (2) bekezdése alapján az iratok kézbesítésének a joga is. Az indítványozó hitelezői minőségét igazolja továbbá a Cstv. 3. § (1) bekezdés ca) pontja, Cstv. 6. §-ának (4) bekezdése, Pp. 351. § (2) bekezdése, Cstv. 20. §-ának (3) bekezdése és a 2015/848 Rendelet 45. cikk (1), 55. cikk (6), 55. cikk (4) és 55. cikk (2) bekezdései.
52. Az indítványozó a csődeljárásban és a csődegyezség tekintetében fél (hitelező), de el nem tagadható módon legalább érdekelt, a csődegyezség a jogainak gyakorlására egyértelműen kihatással van, a fellebbezési jogának elvonása több, mint egymilliárdos követelés tekintetében fosztja meg jogorvoslati jogától és a tisztességes eljáráshoz fűződő jogától. A csődegyezség jóváhagyása és a csődeljárás befejezetté nyilvánítása, valamint a fellebbezését visszautasító bírósági döntések az indítványozó jogait és jogos érdekeit sértik, így az indítványozó az alkotmányjogi panasz benyújtására jogosult.
53. Az Alkotmányjogi panasszal vizsgálható bírósági határozatok köre, a T. Győri Ítéltábla Cspkf.II.25.702/2019/2. sorszámú másodfokú végzése és a T. Székesfehérvári Törvényszék

7.Cspk.4/2019/4. számú elsőfokú végzése, illetve a 7.Cspk.4/2019/2. számú csődegyezséget jóváhagyó és a csődeljárást befejezetté nyilvánító végzése.

54. A hivatkozott bírósági döntések az Indítványozó Alaptörvény XXVIII. cikk (7) cikkében, a XXVIII. cikk (1) bekezdésében és az Alaptörvény 28. cikkében meghatározott jogait sértik.
55. A jogsérelem abban nyilvánult meg, hogy a bíróságok elzárták az indítványozót az elsőfokú döntéssel szembeni jogorvoslati jogától. Az indítványozó annak érdekében nyújtotta be jelen alkotmányjogi panaszt, hogy érvényesíthesse a csődegyezséget jóváhagyó elsőfokú döntéssel szemben a jogorvoslati jogát, azaz az érdemi döntés elleni fellebbezési és felülvizsgálati jogát.
56. Az Abtv. 27. § szakasza alapján az alkotmányjogi panaszt az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés ellen lehet előterjeszteni.
57. Az Alkotmánybíróság 35/2013. (XI. 22.) AB számú határozatában a jogorvoslathoz való jog keretében vizsgálta az érdemi határozatok fogalmát [18]. Annak vizsgálata során, hogy mely döntés minősül ilyennek, a döntés személyre gyakorolt hatása és a tárgya meghatározó, vagyis az, hogy a döntés lényegesen befolyásolta-e az érintett helyzetét, jogait. Az Alkotmánybíróság ennek megfelelően először azt vizsgálta, hogy az adósságrendezési eljárást befejező bírói végzés az érintettek helyzetét és jogait lényegesen befolyásoló döntésnek minősül-e, valamint az egyezségi eljárásban érdemi határozatnak tekinthető-e.
58. A 36/2013. (XII. 5.) AB határozat fűzött Dr. Kiss László alkotmánybíró különvéleménye [114] bekezdése szerint annak vizsgálata során, hogy mely döntés minősül ilyennek, a döntés tárgya és a személyre gyakorolt hatása a meghatározó, vagyis az, hogy az érintett helyzetét, jogait a döntés lényegesen befolyásolta-e [részletesen például 1636/D/1991. AB határozat, ABH 1992, 515, 516.; 5/1992. (I. 30.) AB határozat, ABH 1992, 27, 31.; 4/1993. (II. 12.) AB határozat, ABH 1993, 48, 74.; 46/2003. (X. 16.) AB határozat, ABH 2003, 488, 502.]. Azaz [a]z alkotmánybírói eljárásban a jogorvoslathoz való alapvető jog szempontjából valamely döntés érdemi, ügydöntő volta a tételes jogok által ilyenek tartott döntésekhez képest viszonylagos: a vizsgált döntés tárgya és személyekre gyakorolt hatása által meghatározott [22/1995. (III. 31.) AB határozat, ABH 1995, 108, 109.]. Így alkotmányjogi értelemben, a jogorvoslathoz való jog alapjogkénti gyakorlásakor érdemi határozatnak minősülhetnek kivételesen nem ügydöntő határozatok is [legutóbb összefoglalóan a 114/2010. (VI. 30.) AB határozatban, ABH 2010, 579, 585-586.]
59. Az indítványozó helyzetét a másodfokú Cspkf.II.25.702/2019/2. számú és az elsőfokú 7.Cspk.4/2019/4., illetve 7.Cspk.4/2019/2. számú bírói döntések alapvetően befolyásolják. Az indítványozó alaptörvényben biztosított jogorvoslathoz való joga sérült, mert az indítványozó fellebbezése úgy került visszautasításra, hogy az előterjesztett fellebbezés valamennyi formai és tartalmi követelménynek megfelelt. A visszautasításra azért került sor, mert a Győri Ítéltábla Cspkf.II.25.702/2019/2. számú végzése szerint az indítványozó az eljárásban nem minősül hitelezőnek. Álláspontunk szerint az indítványozó a csődeljárásban hitelezőnek minősül.
60. Az indítványozó hitelezői minőségének a fennállása vagy fent nem állása egyértelműen meghatározza a csődegyezés jóváhagyását vagy a csődeljárás megszüntetését, amennyiben a csődeljárásban az indítványozó hitelezőnek minősül, akkor a csődeljárás megszüntetésének van helye, ha nem minősül hitelezőnek, akkor is a csődegyezés lehet egyéb okból

69. Az indítványozó követelését nem vitatottan bejelentette a bíróság által kijelölt vagyonfelügyelőnek és befizette a nyilvántartásba vételi díjat. Az indítványozó közokiratba foglalt követelését az adós sosem vitatta, sőt azt kifejezetten többször elismerte. Az indítványozó álláspontja szerint nem lehetséges, hogy a csődeljárásban az is vitás, hogy félként részt vehet-e az eljárásban.
70. A vagyonfelügyelő a Cstv. 12. § (2) bekezdése alapján, az adós bevonásával veszi nyilvántartásba a követeléseket, továbbá a Cstv. 12. § (5) bekezdése alapján a vagyonfelügyelő a követelések nyilvántartásba vételéről tájékoztatja az adóst és a hitelezőt is, valamint a Cstv. 14. § (1) bekezdése alapján, a vagyonfelügyelő az adós bevonásával besorolja a követeléseket.
71. Az a körülmény, hogy az adós az indítványozó hitelezői igénybejelentését nem az indítványozótól, hanem a vagyonfelügyelőtől kapta meg, **nem eredményezhet jogvesztést és különösen nem eredményezheti az indítványozó a jogorvoslati jogának (fellebbezés és felülvizsgálat joga) kizárását.**
72. Az indítványozó jogorvoslati jogának kizárása abban is megvalósult, hogy az első fokú bíróság a csődegyezség jóváhagyása (7.Cspk.4/2019/2) körében érdemi vizsgálatot nem folytatott le, hanem indokolás nélküli végzéssel döntött a csődegyezség jóváhagyásáról. A csődegyezség jóváhagyása során a bíróságnak részletesen vizsgálnia kellett volna a csődegyezség formai és tartalmi megfelelőségét, továbbá a Cstv-ben meghatározott mellékletek becsatolását és a reorganizációs tervet. A csődegyezséget jóváhagyó végzés nem felel meg a Cstv. 6. § (3) bekezdése, a 2017. évi CXVIII. törvény 1. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 346. § (4) és (5) bekezdésének. A végzés indoklása mindösszesen három bekezdés. A végzés indoklása tartalmilag csak annyit rögzít, hogy az adós csatolta a Cstv. 19-21. § szakaszában szereplő feltételek teljesülését igazoló jegyzőkönyveket, megállapodásokat és nyilatkozatokat, továbbá, hogy a bíróság megállapította, hogy az egyezség megfelel a Cstv. 18. § (4), (5) bekezdésének, a 20. § szakasznak, a 21/A. § (2) bekezdésének, ezért a Cstv. 21/A. § (3) bekezdése alapján az egyezséget jóváhagyta. A végzés nem tartalmazza a bíróság által megállapított tényeket, a felek kérelmét, illetve nyilatkozatát, különösen nem rögzíti a csődegyezség lényegi tartalmát, annak jogi vizsgálatánál figyelembe vett körülményeket, a reorganizációs terv jogi megfelelőségének vizsgálatát, a jogi indokolás pedig a jogszabályhelyek felsorolásán túl teljesen hiányzik. Az indítványozó jogorvoslati jogának megvonása miatt pedig nem került sor arra sem, hogy a másodfokú bíróság érdemben megvizsgálja a csődegyezség jogszabályoknak megfelelőségét.
73. A jogorvoslatihoz való jogot Cstv. is egyértelműen biztosítja csődegyezséget jóváhagyó végzéssel szemben.
74. A Cstv. 6. §-ának (3) bekezdése alapján, azokra az eljárási kérdésekre, amelyeket e törvény eltérően nem szabályoz, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) szabályait a nemperes eljárás sajátosságaiból eredő eltérésekkel és a bírósági polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról, valamint egyes bírósági nemperes eljárásokról szóló törvénynek a bírósági polgári nemperes eljárásokra vonatkozó általános rendelkezéseit kell alkalmazni.
75. A bírósági polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról, valamint egyes bírósági nemperes eljárásokról szóló 2017. évi CXVIII. törvény 1. § (1) bekezdése szerint a bírósági polgári nemperes eljárásokban - ha törvény eltérően nem rendelkezik - a polgári

jogszabálysértő. Az indítványozó fellebbezése alapján a másodfokú bíróság a csődegyezséget nem kívánta semmilyen formában megvizsgálni.

61. A 7.Cspk.4/2019/4. számú végzést felülvizsgáló Cspkf.II.25.702/2019/2. sz. végzés továbbá az indítványozó tekintetében a bírósági eljárást befejező egyéb döntés, mert másodfokú eljárás fellebbezéssel kezdeményezhető, amely nem került megindításra az indítványozó fellebbezésének visszautasítása miatt, így ezen másodfokú fellebbezést visszautasító döntéssel került a bírósági eljárás befejezésre.
62. A fellebbezés visszautasítása miatt jogerőre emelkedett 7.Cspk.4/2019/2. számú végzés ügy érdemében hozott elsőfokú végzés, amely a csődegyezséget jóváhagyta és a csődeljárást befejezetté nyilvánította.
63. Az Abtv. 29. § szakaszának megfelelően az alaptörvényellenesség a bírói döntéseket érdemben befolyásolta, a jogorvoslati jogtól való elzárás, a fellebbezés visszautasításával megvalósult. A bíróságok az indítványozó fellebbezését érdemben nem vizsgálták. Az első és másodfokú eljárás sérti továbbá a tisztességes eljáráshoz való jogot, amely jog nem különválasztható a jogszabályok értelmezésére vonatkozó alaptörvényi rendelkezésektől. A bíróságok az indítványozó fellebbezési jogának megítélésakor figyelmen kívül hagyták a Csődtörvény és a csőd eljárás alapvető célját, azaz a fizetési képtelenséggel fenyegető helyzetbe került adós hitelezőkkel való megállapodásának a megkísérlését az adós fizetőképességének a helyreállítása érdekében. Az adós a csőd eljárás célját figyelmen kívül hagyta és azt valamennyi elismert hitelezővel szemben fennálló tartozásai alóli mentesülésre használta fel. A bíróságok eljárása és a meghozott végzések sértik a XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz való jogot, az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslati jogot és az Alaptörvény 28. cikkét.
64. Az Abtv. 31. § (2) bekezdése alapján rögzítjük, hogy az alkotmányjogi panasszal érintett bírói döntések Alaptörvénnyel való összhangját az Alkotmánybíróság nem vizsgálta, arról nem döntött.
65. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 53. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróságnál terjesztette elő.

IV. Jogorvoslathoz való jog sérelme

66. A jogorvoslathoz való jogot az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése alapvető jogként szabályozza. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.
67. A jogorvoslathoz való jog gyakorlásának alapvető feltétele, hogy a jogorvoslattal támadott bírósági határozat az érintett jogát és jogos érdekét sértse. A csődegyezés jóváhagyása és a csőd eljárás befejezetté nyilvánítása az indítványozó jogát és jogos érdekét nem vitatható módon sérti.
68. Az indítványozónak közjegyzői okiratba fogalt, ingatlan és vagyont terhelő zálogjoggal biztosított követelése áll fent az adóssal szemben. Az indítványozó követelése járulékokkal együtt, több mint egymilliárd forint

perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) szabályait a polgári nemperes eljárás sajátosságaiból eredő eltérésekkel kell alkalmazni.

76. A Cstv. 6. §-ának (3) bekezdése és a 2017. évi CXVIII. törvény 1. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 365. §-ának (5) bekezdése alapján, fellebbezéssel élhet a fél, valamint az akire a határozat rendelkezést tartalmaz, a rendelkezés rá vonatkozó része ellen. Ezen jogszabályi rendelkezés mindkét fordulata és a fentiekben hivatkozott jogszabályi rendelkezések alapján, az indítványozó jogosult fellebbezést benyújtani a csődegyezséget jóváhagyó és a csődeljárást befejezetté nyilvánító végzés ellen.
77. A Pp. 364. § szakaszához fűzött kommentár szerint vannak olyan nem fellebbezhető végzések is, amelyek esetében a Pp. indokolási kötelezettséget nem ír elő, azt azonban kimondja, hogy a végzés az eljárást befejező határozat elleni fellebbezésben kifogásolható.
78. A Cstv. 21/A. §-ának (3) bekezdése alapján a csődegyezséget jóváhagyó végzés ellen fellebbezésnek van helye.
79. A Cstv. 21/C. §-ának (3) bekezdése alapján, a végzés elleni fellebbezést 8 munkanapon belül kell benyújtani, ez a határidő jogvesztő.
80. A Cstv. 21/C. § (3) bekezdése és a Pp. 365. §-ának (2) bekezdése alapján, a csődegyezséget jóváhagyó és a csődeljárást befejezetté nyilvánító végzés ellen fellebbezésnek van helye.
81. A Cstv. 12. § (5) bekezdése szerint az adóst és a hitelezőket a besorolásról és a nyilvántartásba vett követelés összegéről haladéktalanul értesíteni kell, és legalább 5 munkanapos határidőt kell számukra biztosítani, hogy arra vonatkozóan észrevételt tehessenek. Az észrevétel tárgyában a vagyonfelügyelő három munkanapon belül dönt, és erről haladéktalanul köteles értesíteni a hitelezőt és az adóst, akik az erről történt tudomásszerzéstől számított 5 munkanapon belül nyújthatnak be kifogást a bírósághoz a vagyonfelügyelő besorolásra vonatkozó intézkedése ellen, ideértve azt is, ha a vagyonfelügyelő nem a hitelező által bejelentett összegben veszi nyilvántartásba a követelést. A bíróság a kifogás elbírálása tárgyában soron kívül, de legfeljebb 8 munkanapon belül határoz. A végzés ellen külön fellebbezésnek nincs helye. A bíróság végzése következtében nem vitatottként nyilvántartásba vett követelés nem minősül az adós általi tartozáselismerésnek, az a hitelezővel szembeni igényérvényesítést nem zárja ki.
82. Az idézett jogszabályok biztosítják a 7.Cspk.4/2019/2. számú végzéssel és a kifogás tárgyában hozott 3.Cspkh.2/2019/5. számú végzéssel szemben a jogorvoslati jogot, amelyet az eljárást befejező határozat (7.Cspk.4/2019/2.) elleni fellebbezéssel lehet gyakorolni.
83. A Kúria joggyakorlata alapján az elsőfokú végzéssel szemben, az indítványozót, akkor is megilleti a jogorvoslati jog, amennyiben a bíróság megállapította a hitelezői minőségének a hiányát.
  - Az EBH 2011.2332. számú eseti döntés szerint, azon hitelezők is élhetnek fellebbezéssel (sőt felülvizsgálati kérelemmel is) az érdemi végzés ellen, akik nem fizették meg a nyilvántartásba vételi díjat (Gfv.X.30.427/2010.).
  - A BH 2014.7.311 (BH 2013.11.312) számú eseti döntésben a Kúria arról foglalt állást, hogy nem nyújthat be felülvizsgálati kérelmet az a hitelező, akinek a kifogását elutasította az elsőfokon eljáró bíróság azért, mert nem nyújtott be fellebbezést az érdemi határozat ellen (amelyben sérelmezhetne volna a kifogásának elutasítását). A

Kúria rögzítette, hogy a Cstv. 12. § (5) bekezdése szerinti kifogás tárgyában hozott végzéssel szemben külön fellebbezésnek nincsen helye, az az eljárást befejező végzés elleni fellebbezésben sérelmezhető. Ezzel a lehetőséggel pedig az az a hitelező élhet, akinek a kifogása alapján a külön fellebbezéssel nem támadható végzést a bíróság meghozta. A Kúria határozata szerint, amennyiben a kifogásoló fellebbező él a fellebbezés jogával, akkor jogosult felülvizsgálati kérelem előterjesztésére is (Gfv.VII.30.108/2014.). Kúriai határozat szerint „érdemi határozat elleni fellebbezésben a külön fellebbezéssel nem támadható végzés is támadható, ezzel a lehetőséggel az a hitelező élhet, akinek a kifogása alapján a külön fellebbezéssel nem támadható végzést a bíróság meghozta”.

- A BH 2013. 224. számú döntés (Cspkf.VII.30.146/2013.) is rögzíti, hogy egységes joggyakorlat alakult ki abban a kérdésben, hogy a csődeljárásban a kifogást elbíráló érdemi határozatok – jóllehet az elsőfokú bíróság határozata ellen külön fellebbezésnek nincs helye – az eljárást befejező határozat elleni fellebbezésben támadhatók. Ezt az álláspontot rögzíti a Gfv.VII.30.302/2012/8. számú határozat is.
- A Kúria a Gfv. X. 30.127/2012/9. számú végzésében is kifejtette: „a másodfokú bíróság csak azokat a „külön fellebbezéssel” nem támadható határozatokat bírálhatja felül az eljárást befejező határozat elleni fellebbezés alapján, amelyek érdemben bírálták el a kifogást. Csak az érdemben elbírált kifogások tekintetében lehet az eljárást befejező végzés elleni fellebbezésben jogorvoslattal élni, akkor az érdemi vizsgálat nélkül elutasított kifogások esetén a feleket külön fellebbezési jog illeti meg.”
- A Gfv.30.126/2011/6. számú határozatban rögzítésre került, hogy „a Legfelsőbb Bíróság egyetért a másodfokú bíróságnak a Cstv. 15.§ (3) bekezdésének értelmezése körében kifejtett azzal az álláspontjával, mely szerint az elsőfokú bíróságnak a kifogás tárgyában hozott végzése az eljárást befejező határozat elleni fellebbezésben támadható. Ebből következően a K. Zrt. hitelezői igényének elismert követelésként történő nyilvántartásba vételét elrendelő elsőfokú határozat felülbíráható, és az e tárgyban hozott jogerős másodfokú végzés ellen felülvizsgálati kérelem nyújtható be a Cstv. 6.§ (3) bekezdése folytán alkalmazandó Pp.270.§ (2) bekezdése alapján.”

84. Az Alaptörvény, a Pp. és a Cstv. hivatkozott rendelkezései, illetve a Kúria következetes joggyakorlata alapján az indítványozó jogorvoslati joga fennáll. A jogorvoslati jogot a Székesfehérvári Törvényszék és a Győri Ítéltábla köteles lett volna biztosítani az indítványozónak. A 14/2015. (V. 26.) AB határozat [32] bekezdése szerint a jogorvoslati jog való jog tényleges és hatékony érvényesülése azonban nem csupán a jogalkotóval szemben (a jogszabályok tartalmát illetően) fennálló követelmény, hanem az Alaptörvény 28. cikkéből következően (a jogszabályok értelmezése során) a jogalkalmazó szerveket is kötelezi. Mindez összhangban van az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett, az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) 13. cikkében garantált hatékony jogorvoslati jognak az Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: EJEB) ítélkezési gyakorlatában kibontott tartalmával is. Az EJEB maga is hangsúlyozta ugyanis, hogy az Egyezmény 13. cikkében biztosított jogorvoslati jog hatékonyságának mind a jogszabályok, mind azok gyakorlati érvényesülését illetően is fenn kell állnia.

85. A 14/2015. (V. 26.) AB határozat [31] bekezdése szerint az Alkotmánybíróság értelmezésében az Alaptörvényben biztosított jogorvoslati jog tényleges és hatékony jogorvoslati lehetőségének a biztosítását követeli meg, így nem csak abban az esetben állapítható meg az

alapjog sérelme, ha a jogorvoslat lehetőségét teljesen kizárták (lásd például 36/2013. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [61]), hanem akkor is, ha a jogszabályban egyébként biztosított jogorvoslat más okból nem tud ténylegesen és hatékonyan érvényesülni.

86. A hivatkozott alkotmánybírói értelmezés alapján a jogorvoslati jog, mint alkotmányos alapjog biztosítása nem pusztán azt jelenti, hogy a jogalkotónak kötelezettsége, hogy jogszabályban biztosítsa a jogorvoslat lehetőségét, hanem az alapvető jog sérelme úgy is megvalósulhat, ha a bíróságok zárják el az érintettet a jogorvoslat lehetőségétől, holott az jogszabályi alapon fennáll. Az indítványozó részletesen ismertette, hogy az Alaptörvény, a Cstv. és a Pp. rendelkezései és a Kúriai joggyakorlat alapján is biztosított az indítványozó jogorvoslati joga, abban az esetben is, ha az eljárás tárgyát képezi az indítványozó csődeljárásban fennálló hitelezői minőségének az elbírálása. Jelen ügyben a bíróságok így jogellenesen, a Kúria joggyakorlatát is figyelmen kívül hagyva és az indítványozó Alaptörvény XVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslati jogát elvonva nem biztosították az indítványozó számára a jogorvoslati jogot, mint alapvető jogot.
87. A jogorvoslati joga az Alkotmánybírói értelmezése alapján nem pusztán a jogorvoslati jog biztosítását jelenti, hanem annak jogát is, hogy az érintett személy jogát és jogos érdekét sértő bírósági határozatot, ezen bírói szervtől elkülönült magasabb bírói fórum érdemben bírálja el.
88. A 3046/2019. (III. 14.) AB határozat [140] bekezdése kimondja, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jog lényegi tartalma az érdemi határozatok tekintetében a más szervhez, vagy ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetősége (lásd: 5/1992. (I. 30.) AB határozat, ABH 1992, 27, 31.; megerősítette: 14/2015. (V. 13.) AB határozat, Indokolás [29]; 5/1992. (I. 30.) AB határozat, ABH 1992, 27, 31.; 1437/B/1990. AB határozat, ABH 1992, 453, 454.; 513/B/1994. AB határozat, ABH 1994, 731, 733-734.; 22/1995. (III. 31.) AB határozat, ABH 1995, 108, 109-110.; 23/1998. (VI. 9.) AB határozat, ABH 1998, 182, 186.; 24/1999. (VI. 30.) AB határozat, ABH 1999, 237, 243-246.; 29/1999. (X. 6.) AB határozat, ABH 1999, 294, 297-298.)
89. Az 513/B/1994. AB határozat szerint a jogorvoslathoz való alapjog biztosítása jelenti, ha az eljárásban a törvény garantálja az érintett számára, hogy ügyét, jogsérelmét végső soron az alapügyben eljáró szervtől különböző szerv bírálja el.
90. A 5/1992. (I. 30.) AB határozat rögzíti, hogy a jogorvoslati jog, mint alkotmányos alapjog megköveteli, hogy a jogorvoslat biztosítsa a döntést hozó szervtől eltérő más szerv részéről a felülvizsgálatot, az állásfoglalást a döntés helyessége, törvényessége tekintetében, esetleg a döntés megváltoztatását vagy hatályon kívül helyezését.
91. A csődegyezséget jóváhagyó végzés az indítványozó jogát és jogos érdekét sérti, így az Alaptörvény, valamint a Cstv. és a Pp. ismertetett rendelkezései alapján a jogorvoslati joga, mint alapjog az indítványozót megilleti, de ezen túl azon jog is megilleti, hogy a jogait sértő bírósági döntést magasabb bírói fórum bírálja el. Az indítványozó fellebbezését az elsőfokú bíróság visszautasította formai okra hivatkozással, amelyet a másodfokú bíróság helyben hagyott, így a csődegyezséget jóváhagyó végzés első fokon jogerőre emelkedett. A csődegyezés jogszabályoknak való megfelelése magasabb bírói fórum előtt nem került vizsgálatra. Sőt azt érdemben az elsőfokú bíróság sem vizsgálta meg, a csődegyezséget jóváhagyó végzés indoklása mindösszesen három bekezdés. Az indítványozó az ezzel kapcsolatos álláspontját a 72. pontban rögzítette. A csődegyezséggel szemben a három, mindösszesen 258.072,- Ft-os követeléssel rendelkező hitelező pedig nyilvánvalóan nem terjesztett elő fellebbezést, mert az adós a követelésük teljes kielégítését vállalta.

92. Az indítványozót a bíróságok elzárták attól, hogy a csődegyezséget jóváhagyó és a csődeljárást befejezetté nyilvánító érdemi végzést magasabb bírói fórum felülbírálja fellebbezési eljárás illetve felülvizsgálati eljárás keretében.
93. Az Alkotmánybíróság 3064/2014. (III. 26.) AB határozata, indokolás részének [16]–[17] bekezdésében vizsgálta a jogorvoslathoz való jog tartalmát. Megállapította, hogy a jogorvoslatot elbíráló szervnek nem kell a jogorvoslati kérelemnek minden körülmények között helyt kell adnia, azt azonban feltétlenül biztosítani kell, hogy az eljárási szabályok által meghatározott keretek között a jogorvoslati eljárást lefolytassák és a jogorvoslati kérelemben írtakat a jogszabályban foglaltak szerint érdemben megvizsgálják. A jogorvoslati út igénybevételének nem előfeltétele továbbá valamely jog – esetleg alapjog – tényleges sérelmének a bekövetkezése, elegendő, ha az érintett megítélése szerint jogát (jogos érdekét) sérti a támadott döntés. A jogorvoslathoz való jog, mint alapjog sérelme tehát akként is megvalósulhat, hogy más (alap) jogi sérelem esetleg nem állapítható meg az ügyben.
94. A hivatkozott Alkotmánybírósági határozat alapján a jogorvoslathoz való jog, magában foglalja az indítványozó azon jogát, hogy a fellebbezését érdemben bírálják el. Az indítványozó fellebbezését a bíróságok érdemben nem vizsgálták és nem bírálták el, hanem azt formai okra hivatkozással visszautasították. A visszautasítás indoka, hogy a Győri ítélőtábla a Cspkf.II.25.558/2019/2. számú végzésének indokolása szerint az indítványozó nem minősül hitelezőnek.
95. A Cstv. és a Pp. rendelkezési vitathatatlannal biztosítják az indítványozó számára a hitelezői („fél”) minőséget. A Cstv. 3. § (1) bekezdés c) pontja szerint, hitelezőnek minősül
- ca) a csődeljárásban és a felszámolási eljárásban - a felszámolás kezdő időpontjáig - az, akinek az adóssal szemben jogerős és végrehajtható bírósági, hatósági határozaton vagy más végrehajtható okiraton alapuló, nem vitatott vagy elismert, lejárt pénz- vagy pénzben kifejezett vagyoni követelése van,
- cb) a csődeljárásban a ca) pontban foglaltakon kívül az is, akinek az adóssal szemben vitatott, vagy a csődeljárás alatt esedékessé vált pénz- vagy pénzben kifejezett vagyoni követelése van, és a követelést a vagyonfelügyelő nyilvántartásba vette;
- cc) csődeljárásban a ca) és a cb) pontban foglaltakon kívül az is, akinek az adóssal szemben olyan jövőben lejáró, pénz- vagy pénzben kifejezett, létező vagyoni követelése van, amely szállítási, vállalkozási, szolgáltatási és egyéb szerződésből jogszerűen ered, és amely az indítványozó által már teljesített termékértékesítéshez, szolgáltatás teljesítéséhez, hitelviszonyt megtestesítő értékpapír-, tulajdonosi részesedést jelentő befektetés értékesítéséhez, kölcsönnyújtáshoz vagy előlegfizetéshez kapcsolódik, és ezt a hitelezői követelést a vagyonfelügyelő nyilvántartásba vette.
96. A vagyonfelügyelő 2019. augusztus 16. napján kelt levelében értesítette az indítványozót, hogy a hitelezői igényét nyilvántartásba vette (I/26). A vagyonfelügyelő a nyilvántartását a mai napig nem módosította, azaz az indítványozó követelése jelenleg is a Cstv. 12. § (2) bekezdés ba) pontja szerint, biztosított követelésként nyilvántartásba vett követelés.
97. A Székesfehérvári Törvényszék 3.Cspkh.2/2019/5. sorszámú végzésével az indítványozó kifogásának helyt adott és kötelezte a vagyonfelügyelőt, hogy az indítványozó 1.169.816.087,- Ft összegű hitelezői igényét a Cstv. 12.§ (2) bekezdés ba) pontja szerinti

elismert és biztosított követelésként vegye nyilvántartásba 3 munkanapon belül és erről az indítványozót, további 3 munkanapon belül értesítse.

98. A Székesfehérvári Törvényszék 3.Cspkh.2/2019/5. sorszámú végzése alapján az indítványozó a csődeljárásban hitelezőnek minősül. A Székesfehérvári Törvényszék 3.Cspkh.2/2019/5. sorszámú végzése, annak meghozatalával azonnal jogerőre emelkedik. Ezt rögzítette a Kúria Gfv.VII.30.302/2012/8. számú végzésében a Cstv. 12. § (5) bekezdésének értelmezése körében.
99. Az indítványozó követelése egyébiránt közokiraton alapszik, azaz a fenti ca) pontja alapján vagyonfelügyelői nyilvántartásba vétel nélkül is hitelezőnek minősül az eljárásban, mivel a közokirat végrehajtható okirat (egyébiránt a közokiratba foglalt követelés a Cstv. 12. § (4) bekezdése alapján nem vitatható).
100. A Cstv. 6. §-ának (4) bekezdése alapján, a csődeljárásban az adóst, a hitelezőt és a vagyonfelügyelőt, a felszámolási eljárásban az adóst, a hitelezőt és a felszámolót - ideértve az ideiglenes vagyonfelügyelőt és a rendkívüli vagyonfelügyelőt is - félnek kell tekinteni. Ha a vagyonfelügyelő vagy a felszámoló tevékenysége vagy mulasztása harmadik személy jogát, jogos érdekét is érinti, az e személy által benyújtott kifogás (51. §) elbírálása során a kifogás előterjesztője is félnek minősül.
101. Az indítványozó Cstv. 3. § (1) bekezdés ca) pontja, a Cstv. 12. § (2) bekezdés ba) pontja és a Cstv. 6. §-ának (4) bekezdése alapján hitelező.
102. A Pp. 351. § (2) bekezdése alapján a bíróság kézbesítés útján közli:
- a) az ítéletet és a bírósági meghagyást a felekkel,
  - b) a tárgyaláson hozott végzést azzal a féllel, aki a tárgyalásra nem volt szabályszerűen megidézve,
  - c) a tárgyaláson hozott perfelvételt lezáró végzést és az olyan végzést, amely új határnap kitűzésére vonatkozik, vagy amely ellen külön fellebbezésnek van helye, azzal a féllel, aki a tárgyalást elmulasztotta,
  - d) a tárgyaláson kívül hozott végzést az érdekelt féllel és
  - e) az eljárás során hozott minden határozatot azzal a személlyel, akinek érdekében az ügyész, valamint a perindításra feljogosított személy az eljárást megindította.
103. A Székesfehérvári Törvényszék az egyezséget jóváhagyó és a csődeljárást befejezetté nyilvánító 7.Cspk.4/2019/2. sorszámú végzést a fellebbezési jogra vonatkozó tájékoztatás mellett kézbesítette az indítványozónak a Pp. 351. §-ának (2) bekezdése alapján, nyilvánvalóan mint félnek, amely végzés ellen az indítványozó 8 munkanapon belül fellebbezést terjesztette elő.
104. A Cstv. 20. §-ának (3) bekezdése alapján, a Cstv. 10. §-ának (2) bekezdése szerinti határidő elmulasztása esetén a hitelező az egyezségkötésben nem vehet részt, az egyezség hatálya nem terjed ki rá. A bejelentési határidő elmulasztása miatt nyilvántartásba nem vett hitelezői igény jogosultja az adós ellen követelését nem érvényesítheti, azonban a más által kezdeményezett felszámolási eljárásban a még el nem évült követelését bejelentheti. Ebben az esetben a Cstv. 35. § (2) bekezdését azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a Cstv. 35. § (2) bekezdés b) pontja szerinti késedelmi kamatot, késedelmi pótlékot, továbbá a pótlék és bírság jellegű követelést a felszámolási eljárásban sem lehet érvényesíteni.

105. A fenti rendelkezések összevetéséből teljesen egyértelmű, hogy még amennyiben az indítványozó követelése be nem jelentettnek is minősülne, az indítványozó követelése nem jogvesztett követelés, az annak biztosítékaival együtt fennáll, az nem szűnt meg és az indítványozó az adóssal szemben a követelést érvényesítheti, amennyiben a csődegyezés bármely okból (pl. az indítványozó által a visszautasított fellebbezésben megjelölt jogszabálysértések miatt) nem kerül jogerősen jóváhagyásra és az adós ellen a felszámolási eljárás megindul.
106. AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS fizetésképtelenségi eljárásról (EU) szóló, 2015. május 20. napján kelt 2015/848 Rendelet (a továbbiakban: **Rendelet**) (9) bekezdése szerint, annak hatálya a fizetésképtelenségi eljárásokra terjed ki, függetlenül attól, hogy az adós természetes vagy jogi személy, kereskedő vagy magánszemély. Ezeknek a fizetésképtelenségi eljárásoknak a teljes körű felsorolását az A. melléklet tartalmazza. Az A. melléklet által tartalmazott nemzeti eljárás vonatkozásában e rendeletet kell alkalmazni anélkül, hogy valamely más tagállam bírósága vizsgálná, hogy az e rendeletben lefektetett feltételek teljesülnek-e. Az A. mellékletben nem szereplő nemzeti eljárás nem tartozik ennek a rendeletnek a hatálya alá.
107. A Rendelet „Hatály” megnevezésű 1. cikk (1) bekezdése szerint a Rendelet hatálya alá tartozó eljárások felsorolását az A. melléklet tartalmazza. A Rendelet 2. cikk 4. pontja szerint a „fizetésképtelenségi eljárások” az A. mellékletben felsorolt eljárások. A Rendelet A. melléklete szerint Magyarországon fizetésképtelenségi eljárás a csőd eljárás és a felszámolási eljárás.
108. A Rendelet 84. cikk (1) bekezdése szerint, annak időbeli hatálya a 2017. június 26-át követően megindított fizetésképtelenségi eljárásokra terjed ki. Jelen Európai Parlamenti és Tanácsi rendelet hatálya a 2017. június 26-át követően indult csőd eljárásokra terjed ki, amely feltételeknek jelen eljárás megfelel.
109. A Rendelet 2. cikk 5. pontja szerint fizetésképtelenségi szakértő bármely olyan személy vagy szerv, akinek vagy amelynek – akár átmeneti alapon – az a feladata, hogy i. ellenőrizze és befogadja a fizetésképtelenségi eljárás keretében benyújtott követeléseket; ii. képviselje az hitelezők együttes érdekeit; iii. az adós rendelkezése alól kivont vagyontárgyakat részben vagy egészben kezelje; iv. a iii. pontban említett vagyontárgyakat értékesítse; vagy v. felügyelje az adós üzleti tevékenységeinek, illetve tranzakcióinak kezelését. Az első albekezdésben említett személyeknek és szervezeteknek a felsorolását a B. melléklet tartalmazza. A Rendelet B. melléklete szerint Magyarországon fizetésképtelenségi szakértő a vagyonfelügyelő és a felszámoló.
110. A Rendelet hitelezői jogok gyakorlása megnevezésű 45. cikk (1) bekezdése szerint bármely hitelező előterjeszheti követelését a fizetésképtelenségi főeljárásban és bármely másodlagos fizetésképtelenségi eljárásban. A Rendelet 55. cikk (6) bekezdése szerint a követeléseket az eljárás megindításának helye szerinti állam jogában előírt határidőn belül kell előterjeszteni.
111. A Rendelet 55. cikk (4) bekezdése szerint amennyiben a hitelező nem az (1) bekezdésben említett egységes formanyomtatványt használja fel követelésének előterjesztésére, a követelésében fel kell tüntetnie a (2) bekezdésben említett információkat. A Rendelet 55. cikk (2) bekezdése rögzíti az igénybejelentés tartalmi elemeit. Az indítványozó a Rendelet 55. cikk (4) bekezdésének megfelelően nem formanyomtatványon terjesztette elő az hitelezői igénybejelentését. Az indítványozó igénybejelentése tartalmazta a Rendelet 55. cikk (2) bekezdésében meghatározott adatokat. Az indítványozó a Rendelet 55. cikk (6)

bekezdésének megfelelően követelését az eljárás megindításának helye szerinti állam jogában előírt 30 napos határidőn belül jelentette be a fizetésképtelenségi szakértőnek. A Rendelet 45. cikk (1) bekezdése szerint pedig bármely hitelező előterjeszheti a követelését fizetésképtelenségi eljárásban.

112. Az indítványozó az EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS fizetésképtelenségi eljárásról (EU) szóló, 2015. május 20. napján kelt 2015/848 Rendelete alapján is hitelezőnek minősül, azaz fél az eljárásban, akit megilletnek a jogorvoslati jogok az érdemi döntéssel szemben is.
113. A fentiek alapján egyértelmű, hogy félnek és érdekeltnek minősül az az indítványozó - még abban az esetben is ha a hitelezői pozíciója bizonytalan, - akinek kifogása alapján, az elsőfokú bíróság a külön fellebbezéssel nem támadható végzést meghozta és ez alapján jogosult az érdemi végzés ellen a fellebbezés és felülvizsgálati kérelem benyújtására is. A fellebbezés joga az indítványozót a megismételt elsőfokú eljárásban is egyértelműen megilleti.
114. A Győri Ítéltábla fellebbezést visszautasító végzése indoklása szerint az adós fellebbezése folytán az elsőfokú bíróság 3.Cspkh.2/2019/5. számú végzését az ítéltábla a 7.Cspk.2/2019/11. számú végzés elleni adósi fellebbezés keretében felülbírált és úgy foglalt állást, hogy a kifogásoló indítványozónak a Cstv. 12. § (5) bekezdésére alapított kifogása alaptalan. Indoklása szerint pusztán azért, mert a jogorvoslati jogával nem az indítványozó élt, az elbírált döntés tekintetében a jogorvoslati joga nem éled fel.
115. Az indítványozó jogorvoslati joga nem azért éled fel, mert az indítványozó a jogorvoslati jogával nem élt, hanem ezért éled fel, mert az ítéltábla az elsőfokú eljárást megismételte.
116. A Győri Ítéltábla fentiekben kifejtett indoklása csak akkor lenne helytálló, amennyiben az adós csődeljárást megszüntető végzésével szembeni fellebbezése alapján másodfokon az ügy érdemében határozott volna, azaz az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja, vagy a csődegyezséget jóváhagyja és a csődeljárást befejezettnek nyilvánítja. Ezen esetben az indítványozó felülvizsgálattal élhetett volna. A másodfokú bíróság viszont nem döntött az ügy érdemében, hanem az elsőfokú határozatot hatályon kívül helyezte és a bíróságot új eljárásra utasította, azaz az elsőfokú eljárást megismételte.
117. A Győri ítéltábla indoklásából is megállapítható, hogy az indítványozó a jogorvoslati jogával nem élt. Ennek az az oka, hogy az elsőfokú bíróság az indítványozó kérelmének megfelelően ítelt, azaz helyt adott a kifogásának és kötelezte a vagyonfelügyelőt, hogy hitelezőként vegye nyilvántartásba, továbbá a csődeljárást megszüntette, tekintettel arra, hogy a csődegyezés megkötése során az indítványozót nem vették figyelembe hitelezőként. Ezen végzésekkel szemben az indítványozó nyilvánvalóan nem élt fellebbezéssel, mert az elsőfokú bíróság a kérelmének helyt adott.
118. Ezt követően az adós fellebbezése alapján – amelyre az indítványozót észrevétel tett – hozta meg a Győri ítéltábla a Cspkf.II.25.558/2019/2. számú végzését, amelyben az elsőfokú bíróság végzését hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasította. Hatályon kívül helyezés esetében az elsőfokú bíróság úgynevezett „megismételt eljárást” folytat le. A Győri Ítéltábla álláspontjával ellentétben, a megismételt eljárásban ezért feléled valamennyi érdekelt személy fellebbezési joga, mert az így meghozott elsőfokú döntéssel szemben ugyanazon személyeknek van jogorvoslati joga, mint az elsőként lefolytatott elsőfokú eljárásban.

119. A megismételt eljárásra az elsőfokú eljárás szabályait kell alkalmazni. A hatályon kívül helyező másodfokú végzést megelőző elsőfokú eljárásban az indítványozó egyértelműen fél volt és ez a minősége nem szűnik meg és nem szűnhet meg a másodfokú bíróság hatályon kívül helyező végzése következtében, amelynek eredményeképpen az elsőfokú eljárás kerül ismételtlen lefolytatásra.
120. A csődegyezség tárgyában elsőként lefolytatott nemperes eljárásban az indítványozó hitelezői minőségét elismerték, az indítványozót megilleték a „fél” jogai, ennek keretében különösen a Pp. 365. § (5) bekezdése, Cstv. 6. § (4) bekezdése és a Cstv. 21/A. § (3) bekezdése alapján a jogorvoslati jog, a Cstv. 15. § (3) és Cstv. 12. § (5) bekezdése szerinti kifogásolási joga, a Pp. 390. § (2) bekezdése szerinti észrevételezési jog és a Pp. 351. § (2) bekezdése alapján az iratok kézbesítésének a joga is.
121. Az indítványozónak, mint félnek kézbesítették az elsőfokú eljárásban a csődeljárást megszüntető végzést. A másodfokú eljárásban az indítványozó továbbra is gyakorolta a fél jogait, az indítványozónak kézbesítették az adós elsőfokú, ügy érdemében hozott végzés elleni fellebbezését, amelyre észrevételt tehetett, megküldték részére a T. Győri Ítéltábla másodfokú Cspkf.II.25.558/2019/2. számú végzését, amelyben az ítéltábla az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat meghozatalára kötelezte. A megismételt eljárásban indítványozónak, mint félnek kézbesítették az új elsőfokú végzést, azzal a tájékoztatással, hogy 8 munkanapon belül fellebbezést terjeszthet elő. A megismételt eljárásban meghozott elsőfokú végzésben a Székesfehérvári Törvényszék a korábbi végzését megváltoztatta és a csődegyezséget jóváhagyta, valamint a csődeljárást befejezetté nyilvánította.
122. Az indítványozó 8 munkanapos határidőn belül és a Pp-ben, illetve a Cstv-ben megjelölt valamennyi formai és tartalmi követelményt betartva fellebbezett a megismételt eljárásban hozott elsőfokú végzéssel szemben, amelyet az elsőfokú bíróság visszautasított és a másodfokú bíróság ezt helybenhagyta.
123. A bíróságok az első elsőfokú eljárásban, a másodfokú eljárásban, valamint a megismételt eljárásban biztosították az indítványozó számára a felet megillető jogokat, de a megismételt eljárásban hozott elsőfokú végzéssel szembeni fellebbezési jogtól érthetetlen módon elzárták, továbbá véglegesen megfosztották az érdemi döntés elleni felülvizsgálati jogától is.
124. Nincs olyan jogszabályi rendelkezés, amely megismételt eljárásban a jogorvoslat elzárására adna lehetőséget. Sem a Cstv., sem a Pp. nem tartalmaz olyan kizáró rendelkezést, amely a megismételt eljárásban a jogorvoslati jog csorbítására adna lehetőséget.
125. Nem elvitatható az indítványozótól az a jog, hogy a jogaira kiható és rá nézve rendelkezést tartalmazó csődegyezséget jóváhagyó érdemi végzés ellen fellebbezést illetve felülvizsgálatot terjesszen elő, figyelemmel arra is, hogy a Cstv. 20. §-ának (3) bekezdése alapján az indítványozó követelése még a csődegyezség jóváhagyása esetén is fennmarad, továbbá a csődegyezség lehet jogszerűtlen más okból is, mint az indítványozó követelésének nyilvántartásba vétele vagy annak elmulasztása.

V. Tisztességes eljáráshoz való jog és a jogértelmezés sérelme

126. Az Alaptörvény 28. cikke szerint a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulumát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az

- Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.
127. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy valamely perben a jogait és kötelezettségeit a bíróság tisztességes eljárásban bírálja el.
128. A 3046/2019. (III. 14.) AB határozat [47] bekezdése szerint a tisztességes eljáráshoz való jog abszolút jog, amellyel szemben nem létezik mérlegelhető más alapvető jog vagy alkotmányos cél, mert már maga is mérlegelés eredménye.
129. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a tisztességes eljáráshoz való jog, mint abszolút korlátozhatatlan alapjog és az Alaptörvény 28. cikkében meghatározott jogszabályok értelmezésére vonatkozó rendelkezés egymástól nem elválasztható. Ahhoz, hogy a bírósági eljárás tisztességesen kerüljön lefolytatásra, arra is szükség van, hogy a bíróság az alkalmazandó jogszabályokat, az adott törvény megalkotásának céljával és az egyes rendelkezések indoklásával összhangban alkalmazza, figyelemmel az Alaptörvényben biztosított alapvető jogokra.
130. Ezen álláspontját fejtette ki az Alkotmánybíróság a 23/2018. (XII. 28.) AB határozat [26] bekezdésében, amely rögzíti, hogy az Alaptörvény 28. cikke és XXVIII. cikk (1) bekezdése természetes fogalmi egységet alkotnak. A jogértelmezés Alaptörvényben rögzített elveinek betartása minden kétséget kizáróan részét képezi a tisztességes bírósági eljárásban megvalósuló jogértelmezéssel szemben állított minimális alkotmányos követelményeknek.
131. A Cstv. preambuluma szerint a törvény megalkotásának a jogi indoka az volt, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben lévő gazdálkodó szervezetek az adósságaikat csődeljárásban, a hitelezőkkel való egyezségkötés útján rendezzék. Ezen jogi cél jelenik meg a csődeljárás törvényi fogalmában is. A csődeljárás egy olyan eljárás, amelyben az adós fizetési haladékat kap a csődegyezség megkötése érdekében (Cstv. 1. § (2) bekezdés). A csődeljárás szabályozásának célja, hogy a reorganizációra, a hitelezőkkel való egyezségkötésre hajlandó, képes és arra felkészült adós, valamint hitelezői a kedvezőbb gazdasági eredménnyel járó csődeljárás megindítását válasszák, az adós tevékenységének teljes leépítésével, megszüntetésével járó felszámolási eljárás helyett.
132. Összegezve a fentieket a csődeljárás célja és annak jogrendszerbe iktatásának indoka az adós működésének a helyreállítása és reorganizációja, a hitelezők és az adós közötti egyezségkötés útján. Ahhoz, hogy a csődeljárás a tisztességes eljárás követelményeinek megfelelően kerüljön lefolytatásra nem hagyható figyelmen kívül a csődeljárás célja.
133. Az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján a bírósági eljárás tisztességességét az eljárás egészének vizsgálata útján lehet megállapítani, figyelembe véve a meghozott bírósági határozatokat, a jogszabályi környezetet, a szabályozás célját és a tényállást.
134. A 23/2018. (XII. 28.) AB határozat [27] bekezdése szerint az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlatában a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog érvényesülésének megítélését minden esetben tartalmi vizsgálathoz kötötte: „elemezte az alapjog állított sérelmére vezető jogszabályi környezetet és bírói döntést, a szabályozás célját és a konkrét ügy tényállását, majd pedig - mérlegelés eredményeként - mindezekből vont le következtetéseket az adott esetre nézve megállapítható alapjogsérelemre nézve” (lásd 20/2017. (VII. 18.) AB határozat (a továbbiakban: Abh2.), Indokolás [17]; vö. 3102/2017. (V. 8.) AB határozat, Indokolás [18]).

135. A 3311/2018. (X. 16.) AB határozat [27] pontja szerint az Alkotmánybíróság gyakorlata a tisztességes eljáráshoz való jogot a hatósági és a bírósági eljárásokkal kapcsolatosan nevesítette. Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése eljárási természetű alapjog, amely az eljárás egészének minőségére vonatkozik.
136. Az adóssal szemben lefolytatott csődeljárás teljes egészében, a csődkérelem benyújtásától, az indítványozó fellebbezési jogának a visszautasításáig és felülvizsgálati lehetőségének kizárásáig, nem a tisztességesség elvének megfelelően került lefolytatásra, mellőzte a csődeljárás célját és lényegét. A csődeljárásnak azt kellene szolgálnia, hogy az eladósodott adós a hitelezőivel meg tudjon állapodni a fennálló tartozásainak rendezéséről, amelynek keretében a felek kölcsönös engedményeket tesznek. Az adóssal szembeni csődeljárásban ez nem jelent meg. A csődeljárás célja és eredménye az lett, hogy az adós szabadult gyakorlatilag valamennyi tartozásától.
137. A Győri Ítéltábla Cspkf.II.25.558/2019/2. sorszámú végzése indoklásában állapította meg, hogy álláspontja szerint az indítványozó nem hitelező. Az ítéltábla a végzése indoklásában maga rögzíti a 2011. évi CXV. törvény részletes indoklását, amely beiktatta a Cstv. 20.§ (3) bekezdését. Az indoklás szerint a Cstv. kiegészítésére azért került sor, hogy az a hitelező, aki a csődeljárásba elmulasztotta a követelése bejelentését, ne kerüljön előnyösebb helyzetbe a csődegyezségben résztvevő hitelezőkhöz képest és ne húzzon hasznot abból, hogy rá nézve nincs a csődegyezségben rendelkezés. Ez azonban az indítványozó tekintetében nem alkalmazható, mivel az indítványozó nem járt el visszaélészerűen, hanem a vagyonszelvényhez a követelését bejelentette, a nyilvántartásba vételi díjat befizette és gyakorolni kívánt a csődeljárásban a hitelezők számára biztosított jogokat, továbbá egyezségről kívánt tárgyalni az adóssal. Az adós az indítványozó követelését a bírósági nemperes felszámolási és csődeljárásban is elismerte. Az indítványozó nem tanúsított passzív magatartást és nem élt vissza a Cstv.-ben rögzített jogaival, nem járt el rosszhiszeműen. A csődeljárásnak nem lehet jogszerű célja és nem eredményezheti, hogy az adós az indítványozó több mint egymilliárdos követelésétől szabaduljon, mindösszesen arra hivatkozva, hogy az indítványozó igénybejelentéséről a tájékoztatást a vagyonszelvényeltől és nem az indítványozótól kapta meg.
138. A Cstv. 20.§ (3) bekezdése nem használható fel arra, hogy az adós kibújjon az indítványozóval, mint hitelezővel szemben vállalt kötelezettségei alól és formai okokra hivatkozva megszabaduljon a követelésétől, miközben az adós társaság egyik tagjával szembeni követelésről van szó, amelyből az adós finanszírozta magát és tevékenységét. Az adós vitatása és eljárás rosszhiszemű, továbbá kimeríti a joggal való visszaélés tényállását, már a csődeljárás kezdeményezésére történt taggyűlés nem szabályszerű összehívásától kezdve, az eljárás teljes tartama alatt.
139. Az indítványozó csődeljárásban fennálló hitelezői pozíciója tárgyában két ellentétes tartalmú bírósági döntés született, de az indítványozó számára még sem biztosított a Kúria előtti felülvizsgálat lehetőségét. A Székesfehérvári Törvényszék állapította meg, hogy az indítványozó követelése elismert igény (3.Cspkh.2/2019/5.), amely végzés a másodfokú bíróság által csak szűk körben vizsgálható felül az elsőfokú, ügy érdemében hozott végzés (7.Cspk.2/2019/11) elleni fellebbezés keretében. A másodfokú bíróság szerint az indítványozó nem minősül hitelezőnek, amelyet az ítéltábla az elsőfokú 7.Cspk.2/2019/11. ügydöntő végzéssel szemben előterjesztett adósi fellebbezés alapján, a Cspkf.II.25.558/2019/2. számú végzés indoklásában állapított meg.

140. Ez utóbbi másodfokú végzés felülvizsgálatát az indítványozó nem kezdeményezhette, mert az a Pp. 406. § (1) bekezdése alapján kizárt, tekintettel arra, hogy a végzés nem az ügy érdemében hozott jogerős végzés (BH 2013.23., BH 1998.553., BH 1993.625, BH 2013.1.23.1.).
141. A Cspkf.II.25.558/2019/2. számú hatályon kívül helyező és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasító végzése alapján lefolytatott megismételt elsőfokú eljárásban hozott végzés ellen pedig a bíróságok nem biztosították az indítványozó fellebbezés jogát, így a felülvizsgálati joga sem biztosított, azaz jelen ügyben nem született másodfokon semmilyen az ügy érdemében hozott végzés, ami önmagában mutatja, hogy az indítványozó jogorvoslati joga és tisztességes eljáráshoz fűződő joga súlyosan sérült.
142. A 6/1998. (III. 11.) AB határozat úgy foglalta össze a tisztességes eljáráshoz való jog lényegét, hogy az „olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes” Ugyanezt mondja ki a 3046/2019. (III. 14.) AB határozat [23] bekezdése, a 6/1998. (III. 11.) AB határozat 5. pontja, 23/2018. (XII. 28.) AB határozat [27] bekezdése és a 2/2017. (II. 10.) AB határozat [49] bekezdése.
143. A 16/2019. (V. 14.) AB határozat [57] bekezdése kimondja, hogy az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme úgy is bekövetkezhet, hogy nem áll fenn oksági kapcsolat a lényeges eljárási szabálysértés és az ügy konkrét kimenetele között, azonban az ügyféli jogok érvényesíthetősége olyan sérelmet szenved, amely az eljárás egészét és körülményeit figyelembe véve eléri az alaptörvény-ellenesség szintjét [3311/2018. (X. 16.) AB határozat, Indokolás [34]].
144. Az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III. 1.) AB határozatában megerősítette a tisztességes eljáráshoz való joggal kapcsolatos gyakorlatát, és megállapította, hogy a tisztességes eljáráshoz való jogból fakadó - az Alkotmánybíróság által korábbi gyakorlatában kimunkált alkotmányos követelmények nemcsak a szabályozási környezettel, hanem az egyedi bírói döntésekkel szemben is érvényesíthetők
145. Nem felel meg az Alaptörvénynek és nem lehet tisztességes egy olyan bírósági eljárásrend, amelyben az indítványozó jogorvoslati joga a másodfokú bíróság ügy érdemében hozott döntése esetében gyakorolható lenne, de az elsőfokú végzést hatályon kívül helyező és új eljárásra utasító végzés esetében semmilyen formában, semmilyen fórum előtt nem, egyik végzés tekintetében sem. Az sem felel meg az Alaptörvénynek, továbbá a tisztességes eljárás és a jogorvoslati jog biztosítása követelményének, hogy az indítványozót az eljárt bíróságok mind a fellebbezés, mind a felülvizsgálat lehetőségétől megfosztják az érdemi döntés tekintetében.
146. Mindezekre tekintettel az elsőfokú és másodfokú bíróság a fellebbezési és a felülvizsgálati jogától az Alaptörvény 28. cikkébe és XXVIII. cikk (1) bekezdésébe ütközően fosztotta meg az indítványozót.

VI. Az Alaptörvénybe ütköző eljárás jogvesztést eredményez

147. A Cstv. 10. § (2) bekezdés f) pontja szerint: A csődeljárás elrendeléséről szóló, közzétételre kerülő végzésnek tartalmaznia kell (.....) a hitelezőknek szóló felhívást arra, hogy fennálló követeléseiket a csődeljárás elrendeléséről szóló végzés közzétételétől számított 30 napon

belül – a csődeljárás kezdő időpontját követően keletkező követeléseiket pedig 8 munkanapon belül – jelentsék be az adósnak és a vagyonfelügyelőnek, a követelés nyilvántartásba vételéért fizetendő díjat ezzel egyidejűleg fizessék be a vagyonfelügyelő 12. § (1) bekezdés szerint közzétett pénzforgalmi bankszámlájára,

148. A Cstv. 20. §-ának (3) bekezdése szerint, a 10. § (2) bekezdése szerinti határidő elmulasztása esetén a hitelező az egyezségkötésben nem vehet részt, az egyezség hatálya nem terjed ki rá. A bejelentési határidő elmulasztása miatt nyilvántartásba nem vett hitelezői igény jogosultja az adós ellen követelését nem érvényesítheti, azonban a más által kezdeményezett felszámolási eljárásban a még el nem évült követelését bejelentheti. Ebben az esetben a 35. § (2) bekezdését azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a 35. § (2) bekezdés b) pontja szerinti késedelmi kamatot, késedelmi pótlékot, továbbá a pótlék és bírság jellegű követelést a felszámolási eljárásban sem lehet érvényesíteni.
149. Ezen rendelkezések alapján, a Cstv. nem mond ki jogvesztést arra az esetre, ha a hitelező a megszabott határidőben az adósnak nem, de a vagyonfelügyelőnek bejelenti a hitelezői igényét. A Cstv. 20. § (3) bekezdése pedig csak a határidő elmulasztása esetére mondja ki azt, hogy a határidőt elmulasztó hitelező az egyezségkötésben nem vehet részt. Egyik rendelkezés sem tartalmazza azt, hogy a törvényes határidőben a vagyonfelügyelőhöz az igénybejelentést megtevő és a nyilvántartásba vételi díjat megfizető hitelező követelése jogvesztetté válna. A fentiekben hivatkozottak szerint, az adóshoz tájékoztatási jelleggel kell bejelenteni a követelést, de a joghatás a vagyonfelügyelőhöz történő bejelentéshez fűződik, aki dönt a bejelentett követelés nyilvántartásba vételéről vagy annak megtagadásáról. Az adóst is megilleti jogorvoslat ezen vagyonfelügyelői döntés ellen, hiszen az adós a vagyonfelügyelő intézkedését észrevételezheti illetve a bíróság előtt kifogásolhatja (Cstv. 12. § (5) bekezdés).
150. Nem eredményezheti a hitelezői jogok és a hitelezői követelés elenyészését az, ha az adós nem közvetlenül a hitelezőtől értesül a követelés bejelentéséről, hanem az adóstól. Amennyiben a jogszabály nem mondja ki kifejezetten a jogvesztést, akkor az nem következhet be. A jogalkotó a 30 napos határidő elmulasztása esetére állapított meg hátrányos jogkövetkezményeket, az adóshoz címzett tájékoztató jellegű bejelentés hiánya esetére pedig nem mondott ki jogvesztést. Ezen rendelkezése pedig nem lehet kiterjesztően értelmezni.
151. Az 51/2009. (IV. 28.) AB határozat is rámutatott arra, hogy jogszabály kifejezett rendelkezése nélkül nem állhat be jogvesztés. A határozat III/2. pontja szerint „Az Inytv. rendelkezéseiből nem derül ki, hogy a hatvan napos, illetve a hároméves keresetindítási határidő jogvesztő, avagy elévülési jellegű-e. A Legfelsőbb Bíróság 4/2003. Polgári jogegységi határozata értelmében az időmúlásnak kétféle hatása van: a jogvesztés és az elévülés. A jogvesztés súlyos következménye azonban csak jogszabály kifejezett rendelkezése alapján állhat be. A jogvesztéssel nem járó anyagi jogi határidő ennek folytán elévülési jellegű.”
152. Ezért az eljáró bíróságok jelen panasszal támadott döntése azért is sérti az indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogát, mert a hitelező követelése tekintetében határozatukban az indítványozó követelésének elenyészését, jogvesztését okozták úgy, hogy erről nem született másodfokú érdemi végzés és jogszabály nem mond ki jogvesztést az indítványozó követelése tekintetében, amely a vagyonfelügyelőhöz szabályszerűen bejelentésre került. Ezzel alapvetően sérült a hitelező tisztességes eljáráshoz fűződő alkotmányos joga.

153. A 9/1992. (I. 30.) AB határozat V/4. pontja szerint „A jogállamiság lényeges eleme, hogy a törvénynek egyértelműen meg kell határoznia, mikor támadható meg egy bírósági határozat rendes fellebbezési jogorvoslattal, illetve, hogy a jogerőssé vált határozat megtámadására milyen feltételek alapján van lehetőség, s hogy mikor következik be az az állapot, amikor a jogerős határozat már semmiféle jogorvoslattal nem támadható.” Jelen ügyben az érdemi döntés elleni jogorvoslati jog teljes körűen kizárásra került.

VII. VI. Záró rész

Az Abtv. 52. § (6) bekezdésének megfelelően az indítványozó csatolt valamennyi dokumentumot, amely az indítványban foglaltakat igazolja **I/1-41. sz. mellékletként**.

A Fővárosi Törvényszék 20.Fpk.01-15-000559/4. sz. végzésével rendelte el az indítványozó felszámolását. A Fővárosi Törvényszék felszámolóként a [REDACTED] atokat. A felszámolás kezdő időpontja a végzés Cégközlönyben történt közzétételének napja, azaz 2015. február 13. napja. (I/2)

Az Abtv. 54. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság előtti eljárás illetékmentes, az indítványozó az alkotmánybírósági eljárás során felmerült költségeit maga viseli. Az indítványozó utal arra, hogy az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (továbbiakban: Itv.) 62.§ (1) bekezdés i) pontja alapján egyéb iránt tárgyi illetékfeljegyzési jog illeti meg, tekintettel arra, hogy felszámolását a Fővárosi Törvényszék a Cégközlönyben 2015. február 13-án közzétett végzésével elrendelte (felszámolást elrendelő végzés száma: 20.Fpk.01-15-000559/4.).

A fentiekre tekintettel az indítványozó illetéket nem rótt le.

Az indítványozó a Ptk. 3:325. § (1) bekezdése alapján jogi személy, így a Ptk. 3:1. § (1) bekezdése alapján jogképes. A Cstv. 34. § (2) bekezdése szerint a felszámolás kezdő időpontjától a gazdálkodó szervezet vagyonával kapcsolatos jognyilatkozatot csak a felszámoló tehet. A Cstv. 27/A. § (3) bekezdése alapján a felszámoló az adós felszámolásának lefolytatására felszámolóbiztos jelöl ki.

Mellékletként csatoljuk az indítványozó cégkivonatát és a felszámolóbiztos aláírási címpéldányát. **(I/42-43)**

Az ügyvédi törvény 39. § (1) bekezdése alapján a kamarai jogtanácsos, valamint irányítása mellett a helyettesítésére jogosult, bíróság, közjegyző vagy más hatóság előtt, illetve harmadik személyekkel szemben az ügyfél jogi képviselőjeként eljárni. A Pp. 64. § (1) bekezdése alapján ha törvény egyes perbeli cselekményekre másként nem rendelkezik, a fél helyett az általa vagy törvényes képviselője által meghatalmazott képviselője is eljárhat. A Pp. 75. § (1) bekezdés b) pontja alapján jogi képviselőnek kell tekinteni a kamarai jogtanácsost. Az ügyvédi törvény 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján a jogi képviselt ellátása ügyvédi tevékenység. Az ügyvédi törvény 4. § (1) bekezdése d) pontja alapján ügyvédi tevékenységet rendszeresen és ellenérték fejében kamarai jogtanácsos folytathat. Az ügyvédi törvény 66. § (4) bekezdés a) pontja alapján a kamarai jogtanácsos területi kamara tagjaként az ügyvédi tevékenységek közül a jogi képviselet ellátását folytathatja. Az ügyvédi törvény 68. § (2) bekezdése alapján a kamarai jogtanácsos munkáltatóját általános vagy külön meghatalmazással képviseli. A meghatalmazásra alkalmazni kell az ügyvédi meghatalmazás szabályait.

A kamarai jogtanácsos meghatalmazása és a jogtanácsosi igazolványa mellékként csatolásra került.
(I/44-45 sz. melléklet)

Az adatkezelési nyilatkozat I/46. sz. mellékként került csatolásra.

Budapest, 2020.02.21.

Tisztelettel:

